

Christopher o svém přístupu napsal...

V minulosti se mnoho lidí pokoušelo formulovat definici tance, stanovit, co tanec je a co není. William Forsythe a umělci z Ballett Frankfurt a z The Forsythe Company se však těmito pokusy příliš nezabývali, zkoumali spíše potenciál uvnitř a vně formy a stylu tradičního tanečního jazyka. Forsythova práce není a nikdy nebyla pouze o výčtu tanečních pojmů, stylů nebo technik, ale věnovala se fenoménu zhroucení, skládání a znovuoobjevování formy s vědomím, že tento styl tance je pomíjivý a nestálý. S formou pracuje jako s myšlenkou, výchozím bodem pro otázku, kde se tanečník nachází v určitém okamžiku a jaké rozhodnutí může udělat, aby se najednou ocitl někde jinde. Tanečník formu nezavrhuje, ale pracuje s ní tak, že klade nové fyzické nároky na podmínky, s kterými se musí vypořádat. Během posledních 30 let se Forsythe a jeho spolupracovníci dennodenně zabývají otázkami organizace těla, prostoru, času, vztahů, dynamiky a formy, a nekonečnou řadou aktivních návrhů odpoví na tyto otázky. Díky této neobyčejné atmosféře a jedinečnosti každého z tanečníků jsou u Forsytha možnosti interpretace nejrůznějších podmínek, úkolů, modalit, operací, rytmů atd. nekonečné. Z tohoto prostředí tak vzešel bohatý a rozmanitý soubor více než 100 představení Forsythova repertoáru. Forsythe však nikdy není spokojen s jednou konečnou verzí, ale neustále objevuje další nové struktury. Tanečníci tak během představení neustále zvažují své možnosti, a činí spontánní a často radikální rozhodnutí. „Co dalšího by z toho mohlo vzniknout?“ Forsythe a jeho tanečníci nepracují s opakujícími se motivy, ale formu neustále obměňují a rozvíjejí.

Pro umělce z The Forsythe company je akt tance a výkonu neustálým vypařováním, neustálou kontinuitou nápadů, kategorií a myšlenek a tyto prvky mohou být ve Forsythově práci znovu použity buď v rámci choreografie, nebo samostatně. Tvůrčí proces poskytuje konkrétní nástroje pro tvorbu každého díla. Tento přístup bude také centrální myšlenkou workshopu v Konzervatoři Duncan centre v Praze. Během workshopu budou se studenty sdílet tyto představy a myšlenkové procesy obsažené v díle Williama Forsytha, jeho způsoby, jak nezávislým způsobem iniciovat možnosti přístupu k tělu, choreografii a tanci jako takovému. Mou snahou bude rozšířit jejich obzory, představivost a chápání, což možná ovlivní i jejich vlastní tvorbu a pátrání v rámci tance. I v rozvoji tematických okruhů a choreografie v tradičním slova smyslu si jednotlivec lépe uvědomí záměry, body vzniku, svá vlastní umělecká rozhodnutí a to, jakým způsobem si přeje být viděn a vnímán. Jinými slovy, půjde o vytváření vědomých možností.

Základním klíčem je otevřenost, jejímž záměrem je objevovat širokou škálu možností. Se zaměřením na Forsythovu investigativní minulost bude naším cílem odhalení interdisciplinárních prvků, které byly součástí jeho práce, to znamená myšlenek z architektury, filozofie, hudební kompozice atd. To nám pomůže objevit tvořivé nástroje, které jsou nezbytné k tvorbě choreografie a poslouží také jako vhled do Forsythova otevřeného tvůrčího procesu.

Vzhledem k faktu, že Forsythova práce vznikla ve Frankfurtu, kde je také z velké části prezentována veřejnosti, je mou touhou sdílet tento bohatý soubor vzdělávacích podnětů se skupinami a institucemi, které by za jiných okolností neměly možnost se s jeho přístupem a prací seznámit. Jakožto umělecký ředitel a dlouholetý spolupracovník The Forsythe Company budu studenty Konzervatoře Duncan centre a HAMU během týdenního workshopu vést k důkladnému zkoumání a pokoušet se je přivést na myšlenku, že je to právě sám jedinec, kdo má možnost uměleckého vhledu a vynalézavosti, a kdo je výsledkem zvědavosti a zkoumání. Mou touhou je inspirovat jednotlivce k většímu porozumění našeho uměleckého přístupu a motivovat je k jejich vlastnímu vztahu k choreografii, vlastnímu tělu a procesu.